

Да ли си от Бога паднала или в' градинка никнала.—  
Казва се на хубавелкитѣ. От пѣсен.

Да ли съм аз, или не съм аз?

Дали ти бутна тагарчето? — Така задириал един момък  
либето си като било в' градината.

Да ли да го ъм, ил' да го продам. — Казал Манго.

Дал Бог добро. — Въспоздравенъе.

Дал Господ калец, та па дал и водица. Калугер.

Дал Господ мед, ама не е на врѣд.

Дал му Господ бой, ама ум му не дал.

Дал му от топор топоришката.

Дал му маслина да подложи тулумът.

Дал си и шапката от главата.

Дал Колю, зел Колю.

Дал си попадѣята, ошили му шапка, и

Дал си дѣщерята, ошили му калимавка. — Върху от-  
ношенията на Гръцкитѣ владци с' Българскитѣ попове.

Дал ти Господ здравъе и кола иманъе. — Отговор по  
нѣкога на поздравенъе, вмѣсто: дал Бог добро.

Дал ти Господ здравъе, кола иманъе и един шиник  
сребърни пари.

Дал' ти дрѣпнѣж на кястото? — Дрѣновска. Около  
1840 год. бѣше се расчуло в' България че, според Гюлхан-  
ския Хатишериф, Турция ще начене да взема войска и от  
Българитѣ, но само неженени, в' слѣдствие на което уж мно-  
го бащи и майки българи прибързали да изженят синоветѣ си  
и твърдѣ млади за да ги неведжат уж войници и това врѣме  
сѣстави епоха нарѣчена в' Дрѣново сѣклек. Нѣкоя майка оже-  
нила в' това врѣме сина си много малък и той малко внима-  
ние обрѣщал на булката, така щото майка му се намѣрила  
принудена да му каже: а бре Иване, че позакачи булката  
бре! Той, за да угоди на майка си, отишел при булката  
си когато тя мѣсяла хлѣб да ѣ закачи уж и я попитал: Дал'  
ти дрѣпнѣж кястото т. е. тѣстото.

Да лягаш е по-лесно от да бѣгаш. — На мало-  
душнитѣ.

Да ма грѣмне от небето, ако... — Клетва.

Да ма изгори грѣм Божий ако...

Да ма изгори комката. — Клетва.